

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 11Co/18/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816204684  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5816204684.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. č. XX, 2/ S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. č. XXX, 3a/ Ing. B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XXX, XXX XX A. I., a 4/ JUDr. B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. č. XXX, žalobcovia 1/ až 3a/ zastúpení splnomocneným zástupcom: JUDr. Miroslav Bachynec, advokát so sídlom M. č. XXX, proti žalovanému: Jozef Krupa - Anna Krupová KRUP, IČO: 35 015 624, 027 42 Podbiel 404, zastúpený: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, IČO: 42 197 821, v konaní o zdržanie sa neoprávnených zásahov a odstránenie závadného stavu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/152/2016-138 zo dňa 11. novembra 2019, takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa jazdenia obrnenými pásovými transportérmi po pozemkoch EKN parc. č. 9778 - orná pôda vo výmere 517 m<sup>2</sup>, ktorý pozemok je evidovaný na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M., EKN parc. č. 9720 - orná pôda vo výmere 530 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 9820 - orná pôda vo výmere 683 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 10833 - trvalé trávne porasty vo výmere 293 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 10834 - trvalé trávne porasty vo výmere 313 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 10835 - trvalé trávne porasty vo výmere 218 m<sup>2</sup>, ktoré sú evidované na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M., EKN parc. č. 9794/1 - orná pôda vo výmere 39 m<sup>2</sup>, ktorá je evidovaná na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M., EKN parc. č. 9836 - orná pôda vo výmere 1363 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 9841 - orná pôda vo výmere 1020 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 9851 - orná pôda vo výmere 492 m<sup>2</sup>, ktoré sú evidované na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M. a CKN parc. č. 1222/6 - ostatné plochy vo výmere 1757 m<sup>2</sup>, ktorá je evidovaná na LV č. XXX pre obec a k.ú. M. do troch dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým uložil žalovanému odstrániť závadný stav - kofaje a jamy obrnenými pásovými transportérmi na uvedených pozemkoch a uviesť tieto pozemky do pôvodného stavu podľa druhu jednotlivých pozemkov a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania z r u š u j e a v tejto časti vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zdržať sa jazdenia obrnenými pásovými transportérmi po pozemkoch EKN parc. č. 9778 - orná pôda vo výmere 517 m<sup>2</sup>, ktorý pozemok je evidovaný na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M., EKN parc. č. 9720 - orná pôda vo výmere 530 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 9820 - orná pôda vo výmere 683 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 10833 - trvalé trávne porasty vo výmere 293 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 10834 - trvalé trávne porasty vo výmere 313 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 10835 - trvalé trávne porasty vo výmere 218 m<sup>2</sup>, ktoré sú evidované na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M., EKN parc.

č. 9794/1 - orná pôda vo výmere 39 m<sup>2</sup>, ktorá je evidovaná na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M., EKN parc. č. 9836 - orná pôda vo výmere 1363 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 9841 - orná pôda vo výmere 1020 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 9851 - orná pôda vo výmere 492 m<sup>2</sup>, ktoré sú evidované na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M. a CKN parc. č. 1222/6 - ostatné plochy vo výmere 1757 m<sup>2</sup>, ktorá je evidovaná na LV č. XXX pre obec a k.ú. M. a žalovanému sa ukladá odstrániť závadný stav - koľaje a jamy obrnenými pásovými transportérmi na uvedených pozemkoch a uviesť tieto pozemky do pôvodného stavu podľa druhu jednotlivých pozemkov, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Konanie v časti, v ktorej sa žalobcovia 1/ až 4/ voči žalovanému domáhali zdržania sa jazdenia obrnenými pásovými transportérmi, odstránenia závadného stavu-odstránenie koľají a jam obrnenými pásovými transportérmi na pozemku uvedením do pôvodného stavu podľa druhu pozemku k pozemku EKN parc. č. 9817 - orná pôda vo výmere 543 m<sup>2</sup>, ktorý pozemok je evidovaný na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M. zastavil (výrok II.). Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcom 1/ až 4/ trovy konania v rozsahu 11/12, vo výške vyčíslenej v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku (výrok III.).

2. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že žalobcovia sa domáhali (po čiastočnom späťvzati žaloby, v ktorej časti súd konanie zastavil, v súlade s ust. 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku), aby súd žalovanému uložil, aby sa zdržal zásahov do vlastníckeho práva k ich pozemkom, ktoré sú špecifikované v žalobe a uvedenia pozemkov do pôvodného stavu. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovia sú spoluvlastníkmi pozemkov, vo vzťahu, ku ktorým sa domáhajú zdržania sa zásahov do vlastníckeho práva a uvedenia do pôvodného stavu. Žalovaný sa proti žalobe bránil tým, že on síce skutočne jazdí v žalobe uvedeným vozidlom, ale po celkom iných pozemkoch než tých, ktoré sú uvedené v žalobe. Uviedol, že vlastným vyšetrovaním zistil, že ak niekto po tých pozemkoch jazdí, tak sú to podnikatelia, ktorí vykonávali a aj v súčasnosti vykonávajú ťažbu dreva na susedných pozemkoch na lesných kolesových traktoroch pre Urbár M.. Hoci nikdy po pozemkoch, uvedených v žalobe nejazdil, a teda nemohol spôsobiť žiadnu škodu alebo závadný stav, z opatrnosti do budúca si však zabezpečil dostatok súhlasov vlastníkov na niektorých dotknutých pozemkoch, ktoré sú uvedené v žalobe, ale aj dostatok súhlasov po okolitých pozemkoch, za účelom nie hospodárenia, ale za účelom občasného vstupu na pozemok za účelom prejazdu vozidla (nekonkretizuje sa akého). Pri každom súhlase na vstup na pozemok sa jednalo o nadpolovičný spoluvlastnícky podiel, preto mal dostatočné oprávnenie v budúcnosti vstupovať na jednotlivé parcely za účelom prejazdu akéhokoľvek vozidla. Na pojednávaní dňa 11.11.2019 žalovaný doplnil, že on síce jazdil po pozemkoch, ktoré sú predmetom žaloby, ale len do konca roku 2015, a to na základe súhlasu Poľnohospodárskeho družstva Nižná; od roku 2016 nemal súhlas PD Nižná, preto si našiel iné pozemky, cez ktoré jazdí, a to pozemky E KN parc. č. 9000 až 11000 pre obec a k.ú. M., s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v žalobe. Žalovaný tvrdil, že on si dal svojmu známemu, ktorý má zariadenie GPS, zamerať pozemky, po ktorých jazdil tak, aby nezasiahol do pozemkov, uvedených v žalobe. Na pozemky, po ktorých aj reálne jazdil, má súhlasy ich vlastníkov. Žalobca tieto tvrdenia žalovaného označil za nezmyselné - podľa neho je technicky veľmi zložitý, aby obišiel pri svojej jazde parcely, ktoré sú predmetom žaloby. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania konštatoval, že obrana žalovaného proti žalobe bola nedôvodná. Žalovaný svoje stanovisko k žalobe menil - v rámci písomného vyjadrenia k žalobe tvrdil, že po pozemkoch, ktoré sú predmetom žaloby nejazdil nikdy, potom na pojednávaní dňa 11.11.2019 už uviedol, že po predmetných pozemkoch síce jazdil, ale len do konca roku 2015. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že od začiatku roku 2016 už nejazdí po pozemkoch, ktoré sú predmetom žaloby, ale na svoju jazdu si našiel inú trasu, z geodetického zamerania úseku vyjazdenej poľnej cesty (podľa výsluchov svedkov a fotodokumentácie, ktorá svedčí o pohybe tanku) odborného vyjadrenia Geodet Gremium, s.r.o. so sídlom Dolný Kubín, Obrancov mieru 1774/12, ktoré sa nachádzajú v pripojenom vyšetrovacom spise Okresného riaditeľstva Policajného zboru Dolný Kubín ČVS: ORP- 725/TV-DK-2016 súd prvej inštancie zistil, že všetky pozemky, ktoré sú predmetom žaloby, sa nachádzajú v trase pohybu obrneného transportéra-bojového vozidla pechoty (BVP), ktoré prevádzkoval žalovaný. Z týchto dôkazov súd prvej inštancie zistil, že po týchto pozemkoch žalovaný jazdil vozidlom BVP aj po skončení roku 2015, pretože geodetické zameranie, fotodokumentácia aj odborné vyjadrenie boli z roku 2016. Nebolo pravdivé tvrdenie žalovaného, že od začiatku roku 2016 už po predmetných pozemkoch vozidlom BVP nejazdil, ale našiel si inú trasu. Súd prvej inštancie sa stotožnil s vyjadrením žalobcov, že pokiaľ žalovaný tvrdil, že v súčasnosti jazdí po pozemkoch, ktoré sú evidované ako parcely E KN č. 9000 až 11000 pre obec a k.ú. M., pričom sa však vyhýba pozemkom, ktoré sú predmetom žaloby, tak takýto manéver by bol technicky len veľmi ťažko uskutočniteľný. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že žalovaný na jednej strane tvrdil, že po pozemkoch, ktoré sú uvedené v žalobe nejazdil, no na druhej strane argumentoval súhlasom ich vlastníkov, aby na tieto pozemky vstupoval a odôvodňoval to „opatnosťou do budúca“.

Súd prvej inštancie považoval za nelogické, aby si žalovaný zabezpečoval súhlasy vlastníkov na vstup na pozemky, na ktoré podľa vlastného vyjadrenia vôbec nevstupoval, ale ich obchádzal, zvlášť, keď tieto súhlasy boli datované v roku 2015, kedy žalovaný, podľa svojho tvrdenia, po pozemkoch, ktoré boli predmetom žaloby síce skutočne jazdil vozidlom BVP, ale na základe súhlasu Poľnohospodárskeho družstva Nižná. Čo sa týka súhlasov súd prvej inštancie konštatoval, že vlastníci nadpolovičnej väčšiny spoluvlastníckych podielov k pozemku dali žalovanému súhlas na občasný vstup na pozemok za účelom prejazdu vozidla len v prípade pozemkov, ktoré sú evidované na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M. - E KN č. 9836, 9841 a 9851. Spoluvlastníci uvedených pozemkov W. M., bytom M. XX, X. B., bytom M. č. XXX a D. I., bytom M. č. XXX dňa 06.01.2015 udelili žalovanému súhlas na občasný vstup na pozemok za účelom prejazdu vozidla, no D. I. ho podmienil tým, že tieto parcely žalovaný musel dať do pôvodného stavu. Žalovaný túto podmienku spoluvlastníka D. I. nespĺnil, ako bolo možno zistiť z fotodokumentácie, založenej v pripojenom vyšetrovacom spise, kde naopak možno skonštatovať, že pozemky vo vlastníctve uvedených osôb, ktoré žalovanému dali súhlas, sú v súčasnosti nevyužiteľné na poľnohospodárske účely, hoci v katastri nehnuteľností sú evidované ako poľnohospodárske. Podľa súdu prvej inštancie pokiaľ dala žalovanému súhlas na vstup na pozemky K. M., tak tá nemala nadpolovičný spoluvlastnícky podiel k pozemku, ktorý je evidovaný na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M.. Obec M. síce žalovanému dala súhlas na vstup na pozemok EKN parcela č. 9778 v obci a k.ú. M. ( LV č. XXXX ), no ten dala len na dobu určitú do 31.12.2017 a v súčasnosti ani nebola evidovaná ako (spolu)vlastník uvedeného pozemku. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že čo sa týka vlastníkov pozemkov, ktorí dali súhlas žalovanému na vstup na pozemky, teda W. M., X. B., D. I. a K. M., súd zdôraznil, že títo dali žalovanému súhlas len na občasný vstup za účelom prejazdu vozidla. Žalovaný jazdil po pozemkoch vozidlom BVP v rámci prevádzkovania svojej živnosti, čo vyplývalo jednak z jeho živnostenského listu, kde mal ako jednu zo živností zaevidovanú činnosť „Iná vedľajšia činnosť v doprave - nepravidelná osobná doprava, ostatné služby v doprave „s poznámkou, že od 01.03.2012 táto činnosť nebola živnosťou (na toto bolo potrebné osobitné oprávnenie podľa zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov) a jednak z inzercie, ktorú zverejnil na internete, kde ponúkal jazdy vozidlom BVP ako adrenalínovú atrakciu. Takéto jazdenie vozidlom BVP nespĺňalo charakter občasného vstupu - naopak, išlo o jazdenie na báze pravidelnosti, resp. určite s vyššou frekvenciou, než by sa dalo nazvať občasným. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie z vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalovaný bez právneho dôvodu vstupoval na pozemky žalobcov a tieto pozemky jazdením na vozidle BVP narušil tak, že ich nebolo možné využívať ako poľnohospodárske, čo je ich účelovým určením v súlade so zápisom v katastri nehnuteľností, súd prvej inštancie ho zaviazal, aby sa zdržal ďalších zásahov do ich vlastníckeho práva a pozemky uviedol do pôvodného stavu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovia boli v konaní čiastočne úspešní, súd prvej inštancie im preto priznal náhradu trov konania v časti ich úspechu v spore, avšak nepriznal im trovy konania v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, pretože žalobcovia procesne zavinili zastavenie konania čiastočným späťvzatím žaloby, preto musia znášať jeho trovy.

3. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. aby zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietne a zaviazže žalobcov nahradiť mu trovy konania v rozsahu 100 %. Odvolateľ namietal rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ako aj z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľ ďalej konštatoval, že sa nemohol stotožniť s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý podľa jeho názoru rozhodol nesprávne, nezákonne, no najmä vyslovene svojvoľne bez akejkoľvek opory v právnych predpisoch, súdnych rozhodnutiach a najmä vykonaných dôkazov. Takéto rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá povahu spravodlivého rozhodnutia a nemá oporu v základných princípoch právneho štátu, na ktoré by mal súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní zvlášť prihliadať. Poukázal najmä na jeden z najzakladanejších inštitútov právneho štátu, a to je inštitút právnej istoty, kde podľa článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je uvedené „Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo“. Napadnuté rozhodnutie podľa odvolateľa nespĺňa vyššie uvedené kritéria už ani z dôvodu absencie nie relevantného, ale akéhokoľvek odôvodnenia, a to vrátane odôvodnenia výroku o náhrade trov konania, kde súd prvej inštancie nevzhladol na fakt, že žaloba bola v zmysle právnych predpisov dôvodná a ak teda súd prvej inštancie videl nejaké osobitné dôvody na nevyhovenie žalobe (tieto neuviedol), bolo nutné sa riadne vysporiadať aj s otázkou priznania trov konania. Vzhľadom na

uvedené považoval napadnutý rozsudok za zmätočný, no najmä nepreskúmateľný, keďže vzhľadom na absenciu odôvodnenia súdu prvej inštancie nebol schopný v odvolaní reagovať na skutkové zistenia súdu prvej inštancie, resp. právneho posúdenia veci, keďže tieto v napadnutom rozsudku neexistujú. Podľa odvolateľa nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá právo podať odvolanie i možnosť odvolacieho súdu zrušiť napadnuté rozhodnutie. Podľa žalovaného za daného stavu žalobcovia neprodukovali žiadne dôkazy na preukázanie skutočnosti, že v čase vydania rozsudku (11.11.2019) bolo potrebné zakázať mu jazdiť po ich pozemkoch, pričom zopakoval, že po daných pozemkoch nejazdí, keďže od 01.01.2016 využíva inú trasu. Poukázal na to, že pozemky žalobcov neboli oplotené, ide o pozemky mimo zastavaného územia obce, neboli strážené a chodiť, či jazdiť po nich môže ktokoľvek, rovnako tak ich poškodiť, čo sa aj deje najmä pri ťažbe dreva, s ktorou ale on nemá nič spoločné.

4. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobcovia uviedli, že žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodov, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym zisteniam, že konanie malo inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že rozhodnutie súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch odvolania poukázali aj na ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP a upozornili na vady rozhodnutia, pre ktoré je možné zrušiť napadnutý rozsudok, ktoré vidia v tom, že v napadnutom rozsudku chýba riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie. Dôvody odvolania boli zjavne bez právneho podkladu, všeobecné a popisné, so zjavnou snahou žalovaného zvrátiť súdne rozhodnutie vo svoj prospech. Navrhli, aby odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

5. V replike sa vyjadril žalovaný tak, že poukázal na ponižujúce, útočné a nepravdivé vyjadrenia žalobcov, ktorí bez relevantne zadováženého a následne pred súdnou mocou preukázaného skutkového stavu napádajú jeho osobu, pričom sám nevenoval pozornosť meritu veci. Tým v tomto prípade bolo dôkazné bremeno spočívajúce na pleciah žalobcov, pričom v rámci uvedeného sú povinní (ak teda uvažujú o efektívnosti svojej žaloby) preukázať stav, v rámci ktorého žalovaný žalobcom ich údajnú škodu spôsobil osobne svojou činnosťou, rovnako tak aj spôsob a rozsah spôsobenej škody (škodou má byť v prejednávacom prípade znehodnotenie žalobou špecifikovaných parciel). Ďalej dôvodil, že žalobcovia neprodukovali žiadne právne konštrukcie, priame dôkazné tvrdenia, či nenavrhovali riadne a veľavravné dôkazné prostriedky. Obmedzili sa na prostú (hoci nepresnú a bez akýchkoľvek dôkazov) rekapituláciu doterajšieho skutkového stavu, produkciu pre vec nepodstatných myšlienok a záverov a nakoniec, samozrejme, bolo z vyjadrení žalobcov cítiť nutnú dávku arbitrárnosti jeho procesnému postaveniu neprislúchajúcej. Na základe uvedeného sa preto žalovaný nemohol stotožniť s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý podľa jeho názoru rozhodol nesprávne, nezákonne, no najmä vyslovene svojvoľne bez akejkoľvek opory v právnych predpisoch, súdnych rozhodnutiach a najmä vykonaných dôkazoch. Nebolo jasne a toľko ani jednoznačne preukázané, že žalobou tvrdené „poškodenia“ v nej špecifikovaných parciel zapríčinil on, a to akoukoľvek činnosťou. Napokon uviedol, že takéto rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá povahu spravodlivého rozhodnutia a nemá oporu v základných princípoch právneho štátu, na ktoré by mal súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní zvlášť prihliadať. Poukázal najmä na jeden z najzakladanejších inštitútov právneho štátu, a to je inštitút právnej istoty.

6. V duplike žalobcovia uviedli, že vyjadrenie žalovaného považujú za klamlivé, účelové a tendenčné, zjavne bez logického a objektívneho podkladu, keď žalovaný sám listinnými dôkazmi potvrdil jazdu obrneným pásovým transportérom po pozemkoch iných osôb. Z uvedených dôvodov opakovane navrhli, aby odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalobcom priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. K duplike sa žalovaný vyjadril, že bolo alibistické tvrdiť, že rok stará činnosť ad. 1 mala súvislosť s aktuálnym stavom dotknutých parciel; ad. 2 takáto činnosť aj reálne spôsobila závadný stav namietaný žalobcami. Nebolo možné objektívne zavrhnúť (a ani vyvrátiť) možnosť, že tento závadný stav bol spôsobený toľkokrát pretraktovaným divokým zverstvom, resp. či už legálnou, ale aj nelegálnou (svojvoľnou) ťažbou dreva, či už v malom, alebo väčšom rozsahu. Podľa žalovaného dôkazné bremeno bolo v prejednávanej veci možné vzhliadnuť na pleciah žalobcov, pričom títo sa obmedzujú iba na špekulatívne, netransparentné spôsoby prezentovania reálneho skutkového stavu, pričom objektívne bolo možné vyvodiť aj iné závery než tie, ktoré prezentovali. V ďalšom uviedol, že vplyv na uvedené má samozrejme napríklad aj aspekt času, keď k porušeniam dotknutých parciel dochádzalo napríklad úplne prirodzenou eróziou spôsobenou poveternostnými podmienkami a pod. Preto navrhol, aby odvolací súd

prvoinštančný rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietne a zaviazže žalobcov nahraďiť mu trovy konania v rozsahu 100 %, resp. zruší rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalovaným v rozsahu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa jazdenia obrnenými pásovými transportérmi po pozemkoch EKN parc. č. 9778 - orná pôda vo výmere 517 m<sup>2</sup>, ktorý pozemok je evidovaný na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M., EKN parc. č. 9720 - orná pôda vo výmere 530 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 9820 - orná pôda vo výmere 683 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 10833 - trvalé trávne porasty vo výmere 293 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 10834 - trvalé trávne porasty vo výmere 313 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 10835 - trvalé trávne porasty vo výmere 218 m<sup>2</sup>, ktoré sú evidované na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M., EKN parc. č. 9794/1 - orná pôda vo výmere 39 m<sup>2</sup>, ktorá je evidovaná na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M., EKN parc. č. 9836 - orná pôda vo výmere 1363 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 9841 - orná pôda vo výmere 1020 m<sup>2</sup>, EKN parc. č. 9851 - orná pôda vo výmere 492 m<sup>2</sup>, ktoré sú evidované na LV č. XXXX pre obec a k.ú. M. a CKN parc. č. 1222/6 - ostatné plochy vo výmere 1757 m<sup>2</sup>, ktorá je evidovaná na LV č. XXX pre obec a k.ú. M. do troch dní od právoplatnosti rozsudku podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým uložil žalovanému odstrániť závadný stav - koľaje a jamy obrnenými pásovými transportérmi na uvedených pozemkoch a uviesť tieto pozemky do pôvodného stavu podľa druhu jednotlivých pozemkov a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) c) CSP zrušil a v tejto časti vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo zvyšku zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

9. Odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

10. Pokiaľ ide o prvú časť výroku I., ktorým uložil súd prvej inštancie žalovanému povinnosť zdržať sa jazdenia obrnenými pásovými transportérmi po pozemkoch špecifikovaných vo výrokovej časti rozhodnutia, krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo vzťahu k tejto časti výroku vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie v tejto časti. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie predmetnej časti výroku, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je v tejto časti vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa k tejto časti krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovaného, formulovanú v podanom opravnom prostriedku, pričom sa v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (ustanovenie § 380 ods. 1 CSP).

12. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

13. Námietku žalovaného vo vzťahu k časti výroku I., ktorým súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému zdržať sa jazdenia obrnenými transportérmi po pozemkoch špecifikovaných vo výrokovej časti rozhodnutia z dôvodu nepreskúmateľnosti, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo v tejto časti riadne odôvodnené, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Odvolací súd konštatuje, že táto odvolacia námietka nemá s poukazom na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v predmetnej časti svoje opodstatnenie. Právo na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia, ktorej je súčasťou je aj právo strany na dostatočne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 03.09.1953, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (sp. zn. II. ÚS 383/2006) a tak nepochybne právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základne zásady spravodlivého súdneho procesu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán, avšak s výhradou, že majú zásadný význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07). Zároveň všeobecný súd musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (IV. ÚS 1/2002). S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že rozsudok prvej inštancie v časti výroku I., ktorým súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému zdržať sa jazdenia obrnenými transportérmi po pozemkoch špecifikovaných vo výrokovej časti rozhodnutia, spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutia, a preto ho nemožno v tejto časti považovať za nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie jasne, dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe v časti výroku I., ktorým súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému zdržať sa jazdenia obrnenými transportérmi po pozemkoch špecifikovaných vo výrokovej časti rozhodnutia a svoje rozhodnutie odôvodnil presvedčivo a zrozumiteľne a rozsudok v tejto časti nie je možné považovať za nepreskúmateľný.

14. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku žalovaného vo vzťahu k časti výroku I., ktorým súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému zdržať sa jazdenia obrnenými transportérmi po pozemkoch špecifikovaných vo výrokovej časti rozhodnutia z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia spočívajúceho v tom, že o zákaze činnosti rozhodol súd prvej inštancie po tom, ako ju žalovaný tri a trištvrte roka nevykonával, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že zákaz neoprávneného vlastníka veci podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prichádza do úvahy tam, kde neoprávnené rušenie zo strany rušiteľa trvá, resp. pokračuje, alebo tam, kde síce už prestalo, avšak existuje konkrétne nebezpečenstvo jeho opakovania v budúcnosti, nie je pritom podmienkou, aby zásah do vlastníckeho práva zanechal určité následky.

15. Krajský súd dopĺňa k relevantnosti súhlasov k vstupu na predmetné pozemky, že v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci dohodou. Pokiaľ ide o formu rozhodovania spoluvlastníkov, zákon pre takéto rozhodnutie nestanovuje obligatórnu písomnú formu ani výslovne nedefinuje ani výslovne nedefinuje jeho náležitosti, preto musí mať ako akýkoľvek iný úkon aspoň všeobecné náležitosti podľa prvej časti štvrtej hlavy Občianskeho zákonníka. Ďalej je potrebné uviesť, že aj keď je užívanie spoločnej veci niektorým zo spoluvlastníkov súčasťou obsahu jeho vlastníckeho práva, z tejto úpravy vyplýva, že realizácia tohto práva vyžaduje splnenie ďalšieho zákonného predpokladu, a to rozhodnutie väčšiny spoluvlastníkov. V prípade, že sa spoluvlastníci nedohodli pri hospodárení so spoločnou vecou, rozhodujúca je väčšina spoluvlastníckych podielov. V danom prípade však z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie však ani nevyplývalo, že rozhodovací proces riadne prebehol. Aj uvedené dotvrdzuje skutočnosť, že závery súdu prvej inštancie sú v predmetnej veci vecne správne.

16. Odvolací súd konštatuje, že v súdnej veci však súd prvej inštancie v časti výroku I. rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému zdržať sa jazdenia obrnenými transportérmi po pozemkoch, odôvodnil zákonu zodpovedajúcim spôsobom, pričom právo na súdnu ochranu nemožno zamieňať s právom strany sporu byť pred súdom úspešnou, prípadne s právom na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Z uvedeného dôvodu potom, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu, nedochádza k porušeniu daného práva. Intenzitu zásahu spôsobilú privodiť porušenie ústavných základných práv podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 344/2010 dosahuje len také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, prípadne také, ktorého dôvody sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti.

17. Odvolanie žalovaného vo vzťahu k časti výroku I., ktorým uložil žalovanému odstrániť závadný stav - koľaje a jamy obrnenými pásovými transportérmi na uvedených pozemkoch a uviesť tieto pozemky do pôvodného stavu podľa druhu jednotlivých pozemkov, vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné. V tejto časti odvolací súd konštatuje, že vo vzťahu k predmetnému výroku súdu prvej inštancie chýba akékoľvek odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, a preto odvolací súd túto časť výroku súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konania a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP. Navyše citovaná časť výroku I. je neurčitá a najmä nevykonateľná, ako na to správne poukázal odvolateľ, keďže nebolo zrejmé presne, v ktorej časti pozemkov by sa mali poškodenia nachádzať, aby bolo možné overenie splnenia, resp. nesplnenia, takto uloženéj povinnosti.

18. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vec opätovne prejednať v zrušenej časti a rozhodnúť, následne vyhodnotiť všetky dôkazy a zdôvodniť, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil. Závery, ktoré prijal primerane vysvetlí tak, aby z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývala jednostrannosť a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty i zmyslu.

19. Zároveň odvolací súd zrušil i výrok o náhrade trov konania súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak odvolací súd v časti zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov konania súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, keďže rozhodnutie súdu v prvej časti bolo čiastočne zrušené a v zrušenej časti vrátené súdu na ďalšie konanie.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.